

Pravděpodobně jste o tom případě nikdy neslyšeli. Stal se v severní Americe a i mně připadal natolik vzdálený, že jsme se na něj začal dívat jen na základě doporučení mého přítele, který žije v USA. Po skončení poslední minuty filmu jsem si uvědomil, že málokterý film na mě doposud měl takový emoční dopad (zvláště pokud máte děti). (Upozornění: text i [trailer](#) obsahuje spoilery.)

Andrew Bagby byl mladý a oblíbený lékař, který měl tu smůlu, že se seznámil a chvíli žil s lékařkou Shirley Turner. Poté, co oznámil této ženě rozchod, dr. Turner vzala svou legálně drženou zbraň s kalibrem .22 a v parku několika ranami svého nyní již bývalého přítele zastřelila.

Protože se vše odehrává v roce 2001, policii trvalo dva týdny, než shromáždila z telefonních záznamů a svědectví dostatek důkazů, aby mohla ženu zatknout. Té se podařilo mezitím uprchnout zpět do Kanady, konkrétně města Saint John Newfoundlandu. Když zde oznámila, že čeká s jejich synem dítě, zdrcení rodiče Andrew Bagbyho dávají v práci výpověď, balí všechny věci a stěhují se do St. Johnu s nadějí, že jim bude svěřen do péče jejich jediný vnuk Zachary poté, co-jak by každý normálně uvažující člověk předpokládal – bude dr. Turner vzata do vazby a souzena za vraždu. Jak už to bývá u institucí, právníků, soudců a celé byrokratické mašinérie, věci se neodehrávají tak, jak zdravý rozum velí.

Soud se neustále odkládal a psychiatr dokázal zařídit propuštění dr. Turner na kauci. Nastává právní a psychologická hra o opatrovnictví malého Zacharyho mezi zoufalými rodiči, Kate a Davidem, a psychopatickou vražedkyní. Bohužel často viníci mají více práv než oběti. dr. Turner pak Davidovi a Kate brání se vidět s vnukem, ale následně je opět vzata na základě důkazů do vazby, kde manipulativně předstírá starostlivou matku. Žena, u které se prokazují zjevně psychopatické rysy, je podruhé na příkaz soudkyně, podle které není žena již nebezpečná svému okolí, propuštěna na kauci a získává Zacharyho zpět do své péče.

V nedávné anketě zvolili jako největšího psychopatického zabijáka Javiera Bardema z filmu bratří Coenů [Tahle země není pro starý](#). Jednoznačně by se tam dala zařadit i Shirley Turner. Málokdy vidíte takové manipulativní zlo jako u Shirley Turner a na druhé straně takovou oddanost, vytrvalost a lásku k dítěti, jako u manželů Bagby, kteří v tomto neférovém boji o vnuka musí komunikovat a stýkat se s vrahem svého syna (!).

Druhá polovina filmu je emočně ještě depresivnější pro šokující zvrat. Režisér Kurt Kuenne začal natáčet

[dokument](#)

[Dear Zachary](#)
(2008)

jako soukromou památku na Andrew Bagbyho pro své přátele a jeho rodiče. Vše se změnilo, když se narodil Zachary, a film měl zůstat vzpomínkou pro Zacharyho na otce, kterého nikdy nepozná.

Ano, někdo namítne, že různé tragické případy se stávají každý rok, jde o bezejmenné oběti týrání, které nikdy nikdo nezachytí do působivého emočního dramatu, který si bohužel nevymyslel žádný filmový scénárista, ale v syrové podobě napsal osud jedné rodiny bohužel sám život.

Bohužel, v tomto příběhu nečekejte happy end, jen tragický konec celého příběhu, který sice zanechává zlost, zoufalství, bezmoc, smutek, ale též poselství. Bagbyovi v rámci toho, co prožili, se ale rozhodli bojovat v Kanadě za zákon, který zamezí propuštění osob podezřelých z vraždy na kauci a péči o dítě, což se po 10 letech nakonec podařilo.

David Bagby (napsal o příběhu [knihu Tanec s ďáblem](#)) v jednom rozhovoru uvedl, že svůj osud jako nevěřící považují za něco, co se bohužel přihodilo právě jim. Uvažovali i o únosu dítěte, což vyloučili jako něco, co by je odsoudilo k věčnému útěku. v souvislosti s tím, co se stalo, podle něj ale měl morální právo ženu-vražedkyni zabít, překročit onu hranici, které se říká právo. Rozhovor, který pak několikrát poskytl, by probíhal ve vězení s tím, že Zacharyho, jejich vnuka by dnes Davidova manželka vychovávala. Považuje za chybu, že to neudělal. Režisér píše, že ve světě, jaký by měl být, byste ten film nikdy neviděli. Dr. Andrew Bagby by pracoval jako rodinný lékař a jeho rodiče by si již užívali svých vnuků. Ale náš svět není dokonalý. Jak napsala jedna divačka po shlédnutí dokumentu do diskuze, ztratila určitou víru, že instituce placené z našich daní nás chrání a jednají vždy v našem zájmu.

O filmu [více zde](#) a t [aké zde](#)

David Frej

